

Uzašašće Gospodinovo

Uzašašće Gospodinovo

Poslije svoje muke Isus je mnogim dokazima pokazao da je živ. Četrdeset se dana ukazivao svojim apostolima i drugima – od Boga predodređenim – svjedocima te im govorio o Kraljevstvu Božjem. Potom je njima na očigled uzdignut na nebo prethodno im obećavši da ih neće ostaviti siročad, nego da će im poslati Duha Branitelja koji će sići na njih i učiniti ih Njegovim svjedocima sve do kraja zemlje (usp. Dj 1, 3-4.8-9; Iv 14,16-18).

„I bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima“ (Dj 1,9).

Fenomen uzdizanja prema nebu – za one koji su mu nazočili – bio je znak Isusova povratka s ovog svijeta k Ocu. U svim kulturama nebo je simbol transcendencije, božanskog obitavališta, beskonačnoga, savršenstva... Nije, stoga, teško otkriti duboko značenje ove scene: Uskrsli Krist vraća se u svoju božansku slavu noseći sa sobom otkupljeno čovječanstvo (usp. Ef 4,8-10).

Slika „uzašašća“ na nebo prisutna je već u Starom zavjetu kako bi se njome označilo savršeno zajedništvo s Bogom koje je rezervirano za pravednika nakon smrti. Tako se npr. za Henoka kaže da je „hodio s Bogom, potom iščeznu; Bog ga uze“ (Post 5,24), „vjerom je prenesen tako da nije vidio smrti“ (Heb 11,5). Također i prorok Ilija bijaše uzdignut na nebo u ognjenim kolima (2 Kr 2,11-16; Sir 48,9), „jer je ugađao Bogu“ (Mudr 4,10).

Isusovo uzašašće, stoga, nije neki „astronautski“ događaj, nije nikakvo putovanje prema zvijezdama nego je riječ o teološkoj objavi: Isus nosi svoje i naše čovječstvo u slavu vječnog Oca, dajući da pred našim očima zasja ono obećanje slave na koju su svi pozvani a koju je – kao prvi prvi plod otkupljenja – svojim „uznesenjem“ na nebo već ostvarila Njegova Majka Marija (usp. G. RAVASI, *La Parola e le parole. Il vocabolario della Bibbia per l'uomo d'oggi*, San Paolo, Cinisello Balsamo, 1999, 55-56). O tome da Isusovo uzašašće na nebo nije putovanje prema zvijezdama nego ulaženje u Božje otajstvo svjedoči i *oblak* koji ga „ote njihovim očima“ (Dj 1,9). Oblak u Svetom Pismu simbolizira Božju prisutnost; znak je spasenja, simbol božanskog misterija. Oblaku se pridodaje i izričaj „*sjede s desna Bogu*“, kojeg susrećemo kod evanđeliste Marka (16,19), što je znak moći i gospodstva nad cjelokupnom stvorenom stvarnošću i poviješću. Uzašašćem i uzdignućem s desne Očeve, Krist se

u punini objavljuje kao Mesija i Sin Božji, Gospodar svega stvorenoga (usp. G. RAVASI, *Nav. dj.*, 175-176).

Dakle, Isus koji uzlazi na nebo „ne odlazi na neku udaljenu zvijezdu. On ulazi u zajedništvo života i moći sa živim Bogom, u stanje Božje nadmoćnosti nad svakim prostorom. Stoga on nije 'otišao', nego je na temelju vlastite Božje moći sada uvijek s nama i za nas“ (BENEDIKT XVI, *Isus iz Nazareta. Od ulaska u Jeruzalem do uskrsnuća*, Verbum, Split 2011, 270).

Uzašašćem na nebo Isus nije napustio svoje učenike. Njegova prisutnost je sada nova. On

više nije vidljiv tjelesnim očima, „ali vjera živa nazočna ga svuda gleda“. Za vrijeme svoga zemaljskog života i djelovanja Isus je bio omeđen zakonima prostora i vremena. Sada je On izvan tih zakona: prisutan na svakom mjestu i u svakom vremenu.

Apostoli su očitobili svjesni te nove Kristove prisutnosti među njima, budući da su se nakon događaja Uzašašća „s velikom radošću vratili u Jeruzalem te sve vrijeme u hramu blagoslivljali Boga“ (Lk 24,52-53). Svojim uzašašćem, dakle, Isus nije iščeznuo u nedostupnu nebu, nije nas napustio, nego naprotiv, upravo sada On je na nov i moćan način prisutan među nama. Vidljivi rastanak, vidljivi odlazak je istovremeno i novi oblik Njegove prisutnosti: „odlazim i vraćam se k vama“ (Iv 14,28).

Isusovo „odlaženje“ je istovremeno i „vraćanje“. „Njegovo je odlaženje upravo tako dolaženje, nov način blizine, trajne prisutnosti... Budući da je Isus kod Oca, on nije daleko nego je blizu nas. Sada se više ne nalazi na nekom pojedinačnom mjestu u svijetu kao prije 'uzašašća', sada, u svojoj moći koja nadilazi svaku prostornost, on je blizu svih i svi ga mogu zazivati – tijekom čitave povijesti – i na svim mjestima“ (BENEDIKT XVI, *Nav. dj.*, 270).

Isusovo uzašašće je ujedno obećanje Njegova povratka u slavi (usp. Dj 1,11) i istovremeno sigurnost da je On uvijek živ i da se zauzima za nas kod Oca (usp. Heb 7,25) te da je djelatan među nama u snazi Duha Branitelja (usp. Iv 14,16-18). Svojim uzašašćem na nebo – kamo je kao predvodnik i Glava Crkve ušao u slavno Kraljevstvo Očevo – Isus i nama budi nadu da ćemo jednom vječno biti s Njime u istoj slavi (usp. KKC 666).

Danas počinje i devetnica Duhu Svetom kao priprava za proslavu Svetkovine Duhova, stoga molimo Duha Svetoga kako bismo i mi poput Blažene Djevice Marije bili poslušni Njegovim poticajima te tako veličali Boga svojim životom i na koncu dospjeli u vječnu slavu.

br. Petar Janjić od Kraljice mira, ocd